

BYTÍ – životní filosofie v obrazech

Už jste někdy viděli „malovanou“ filosofii? Pokud jste jen trochu zvědaví, pak toto nové DVD je přesně pro vás. Film se pokouší ukázat i to, že filosofie ve vši své vážnosti může být i hravá, barevná a humorná. Vždyť s úsměvem jde všechno lépe.

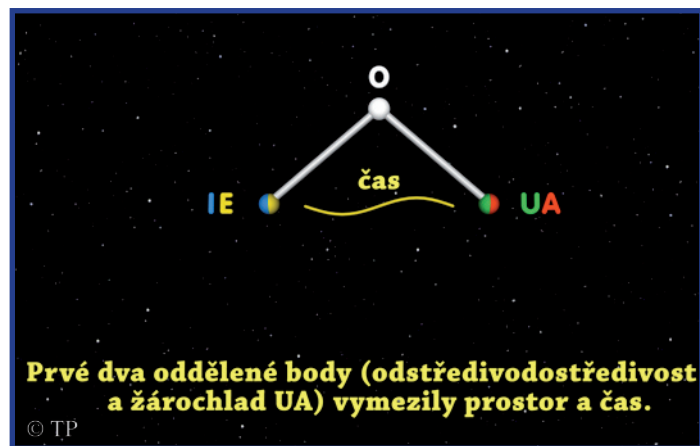
Právě vyšlo na DVD

Další generace jistě ztvární ještě mnohokrát Zezulkovu Přesto právě teď, nyní se máte možnost setkat s filmem BYTÍ – v obrazech. V lidském životě toho „poprvé“ není zas tak mnoho, i to zvyšuje okamžiku. Snad názorná obrazová forma pomůže i Vám v zamýšlení nad podstatou našeho světa.

Zveme vás na krátké seznámení s filmem.

Je ukazován zákon Tvůrčí čtyřky, která utváří dělení, to je jediná možnost, jak z něčeho udělat něco, tedy rozdělit a tím vymezit hranice, které pak jsou časem, prostorem, silou, čímkoliv, a ty čtyři živly pak každý podle svého charakteru vstupují do dané oblasti, kterou pozorujeme.

Odstředivost, dostředivost, chlad a žár i zdrojový díl, který je tím, co lidé nazývají Podstata nebo Bůh. Dělení je velmi rychle po sobě následující, proto se dá zobrazit jako čtyřboký jehlan – pyramida. Jedním z dalších témat, kterému se film věnuje, je osud,

přerozování. Člověk, který tyto věci nevnímá, si myslí,

že ať udělá co udělá, všechno mizí, všechno jedno. Člověk, který pozná tuto zákonitost, už tak snadno neškodí, protože ví, že všechno se vrací. Cesta bytosti ve vývoji jde od nejnižších rostlin přes živočichy, lidské zrody, až po konečnou fázi jednoho rytmu, jednoho taktu. Vždyť všecko je rytmus. Vše co je, má čas, postup.

Témat je mnoho, ukázkou můžete zhlédnout na www.dub.cz

Film vydalo nakladatelství a vydavatelství Dimenze 2+2 Praha © BIOVID

Vznik první bytosti

Život vznikl ve vodě, kde živel země byl zpracováván živlem vody, prostoupený živlem vzduchu za součinnosti živlu ohně (slunečního záření).

© TP

Cesta je jen jedna – měnit sebe, nikdy jiná nebyla a nebude.

© TP

Člověk vnímá dvěma póly, které by měly být v rovnováze:

© TP

Myšlenka Tvůrčí čtyřky se projevuje v různých oblastech Tvůrčího díla.

© TP

Vývoj bytosti lze také zobrazit pomocí symbolu pyramidy.

© TP

Duchovní cesta

• Dříve než začneme s duchovní prací, je důležité si uvědomit, že všichni tvorové jsou si rovni, že jejich život má stejnou cenu.

© TP

Osud je již hotový a pevný útvar, který my (naše JSEM) procházíme a tak ve své mysli vnímáme čas.

© TP

Slavnost dne otevřeného nebe

Hora Říp 30. 3. 2011

Zkrácený záznam projevu Tomáše Pfeiffera

Vítám vás na Slavnosti dne otevřeného nebe, konané pravidelně zde, na Řípu, na místě nám všem vzácném a jistě výjimečném. Je to už po mnohokrátě, co jsme tady stáli. Každý rok se odvíjela trochu jiná situace. Každý rok přináší nějakou novou zkušenost hlavní a pak mnoho těch ostatních, nejvíce těch osobních a pak také i ty společné. Otevřené nebe je výraz poukazující na otevřenost srdce směrem k hloubce bytí, existence, tedy k tomu, co ať chceme nebo nechceme, my všichni, dříve či později, více či méně ucítíme, uslyšíme a co nás také jistě mnohé povede. Stojím tu kvůli muži, který je pravděpodobně skoro vám všem znám. Učitel Zezulka, duchovní člověk, duchovní vůdce, je pro mě osobně stále více rozkrývá, protože to, co člověk získává v životě, jsou zkušenosti, a z nich pak plyne poznání

komentovat to konkrétní, co nás teď provází. Je to pár dní, co jsem stál v chrámu, kde kněží sloužili obřad za Japonsko, výjimečný obřad, a uvědomoval jsem si tu jednotu nás všech, která vlastně i tím byla vyjádřena. Bylo to silné, nebyl to křesťanský chrám, a přesto myšlenka byla stejná. Chápal jsem, že jedno, kde stojíme, a že máme-li dobré úmysly, chceme-li pomáhat, že to se počítá. Zkušenosti, jako je Fukušima nebo jiné, nás učí pokoře. Je-li tu věc, která při selhání – byť jakkoliv nepravděpodobném – znamená vážné ohrožení, nemá být tvořena. Lidský život je rozhodování, máme vždycky cestu. Není jen jedna, vždy je více cest, i v duchovní praxi. A tak nám opět osud a příroda ukázala, že to, co myslíme, že je naprosto zvládnuté, že tomu tak není. Platí to i pro mnohé jiné naše rozumové

skutečné váhy a hloubky. Za ta léta od jeho smrti, jsem zažil mnoho, viděl mnoho, setkal se s mnohým i v oblasti ducha, duchovnosti. Uviděl jsem velikou pestrost filosofickou, náboženskou, jinou, a přesto i po těch letech, snad i právě proto, se skláním před osudem, který umožnil, abychom mohli stát poblíž toho, co se odvíjelo.

Zažíváte přechod, civilizační přechod; je stále silnější. Nechci příliš

přesvědčení. Teď jsme přesvědčení, že se nemůže nic stát: v genetice, zneužití energií, jinak. Ale ono se děje. Žijete dobu přechodu, kdy si zvykáme až s obdivuhodnou rychlostí na nová fakta, která slyšíme z úst těch, kteří ještě před půlrokem, rokem, dvěma, tyto myšlenky zcela popírali. Nyní je to samozřejmé. Česká republika má o stupeň víc, celý svět má o nějaký ten stupeň víc; vše je v transformaci, vše se mění. Přichází čas, kdy by bylo

možno znovu a znovu se pokoušet o nadstavbu hmotné transformace. Je to transformace filosofie, hledání, která má být: komu padni, tomu padni, nemá to být filosofie někoho jen proto, že má hodně posluchačů nebo že něco hlásá, ale má to být filosofie pravdy. Často vidíme i na sobě, že nás mámení předkládaného názoru až příliš snadno strhává k tomu, abychom bez myšlení se vydali naznačeným směrem. To je to slabé, v nás. To je to, co je vlastní spíše opičkám než člověku.

Univerzita je rozšiřována různými způsoby. Tento rok budete poprvé moci vidět výsledek poměrně dlouhé práce. Je to obrazové zpracování filosofie Bytí, vždyť nejenom pan Eiffel ve svém „Stvoření světa“, ale i Zezulka může být popsán touto formou. Tedy Bytí v obrazech – filosofie v obrazech, tak trochu i v legraci, něco, na co jsem osobně čekal dlouho, a těšil jsem se na tu chvíli, až vám to budu moci představit. Takže ta chvíle je zde. V druhé části naší slavnosti vás seznámím s tou věcí přímo. Jsou zde koncerty, jsou zde přednášky; tedy Univerzita se pokouší všemi dostupnými prostředky splnit svůj účel a úkol. A to není vaše jakési násilné měnění, ale je to stejně přátelsky podaná ruka s čistým pohledem bez vedlejších úmyslů, jako je ten pohled toho nejposlednějšího z posledních, který se vás zeptá, odkud jste, a se zářivým úsměvem řekne Českoslovakia, mimochodem Czech Republic nezná nikdo. Snad tedy i příští rok, který bude tak významný, se budeme moci zde setkat, svým způsobem také trochu dělat účet a snad také přibude alespoň trochu naší vzájemnosti a práce. Když říkám naší, tak nemyslím naší v Univerzitě, myslím naší nás všech a všeho. Všech lidí, bytostí, zvířat, stromů, prostě všeho, co je.

A teď bych si dovolil přečíst tu část, kterou čtu pravidelně, a která je jakýmsi odkazem, který Zezulka zanechal před svým odchodem.